

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prvdentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. VI. De suauitate communicationis Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

simam, & splendidissimam, qua nihil dulcius, & delectabilius cogitari potest, seraphicis ardoribus amate. Et ego Cælo serenior, & sole formosior, ero delitiosissima præda vestra.

CAP. VI.

De suavitate communicationis Christi.

SVAVITAS conuersationis filij, charissimi, studiosissimè desiderari, & amari solet, & hæc ratio est, ob quã homines quantumuis deformes, in magno pretio habentur. Trahunt enim dulcedine mirabili alios, dum loquuntur, & cum eis versantur, quod experientia notissimum est. Si ergo hæc est hominum conditio, quid est, quod me, cuius conuersatio melle dulcior est, paucissimi filij Adæ requirunt? Ego mitissimè recipio omnes veniētes ad me: & à sæculo non est auditum, quod aliquem mihi adherere cupientem repellerem, vel importunitate molestarer. Ego cum infinita lenitate tracto, quos recepi, & illos benignissimè recreo. Ego dum loquor eis ad cor statuo procellas eorum in auram, & tristitiam omnem

omnem conuerto in intima, & purissima gaudia mea. Diffusa est enim gratia in labiis meis, quorum melle, & lacte arida quoque ossa rigantur, & penè mortua, latissima viuificatione resurgunt. Ego fessis labore amicis meis pono læuam sub capite inclinato, & circumducta dextera amantissimè amplector illos, vt humiles, & pauperculos adstringam visceribus meis. Utinam homines scaperent, & intelligerēt magnitudinem dulcedinis, quæ percipitur in secreta communicatione mea. Certè nollent amicos alios, vel consanguineos habere: sed toto corde suo, suspirarent ad me, omnisque illorum sollicitudo esset, ne fortè proijcerem eos à formosissima facie, & dulcissima conuersatione mea. Interrogate filij, eos qui vel semel tantū mecum conuersati sunt in secreto meo; & videbitis, quibus flammis ardeant, & quoties aspirent, ad præguſtatam consolationē, cuius comparatione, omnia mundi delectamenta vilescunt. Vno enim verbo, soleo ego animarum perturbationem inferno similem sedare; vnoque

L

similiter

fimiliter verbo multorū annorū prefuras abundanter compenso. Vox dilecti viscera dilatat, & cælesti delectatione replet. Iam ergo filij mei, respuite hominum cōmunicationem, & Altissimo filio totis visceribus intentissimè vacate. Quærite lectulum Salomonis, & domum odoratam, cuius tigna sunt cedrina, & laquearia cypressina: & spretis hominum oblectamentis, diligite me, & percipite, clauso cubiculo, purissimas delicias absconditæ amicitiaæ meæ.

CAP. VII.

De amore Christi erga homines.

TANTA est, filij charissimi, magnitudo amoris mei erga vos, ut hæc sola potens sit ad corda ferrea mollienda. In charitatē perpetua dilexi vos, usque in finem, ita ut amor non posset ultra procedere. Dedi pro vobis, factus Redemptor, & frater vester, omnē substantiam domus meæ: & quasi nihil despexi eam, quando in ciuitate regia, & sacerdotali, operatus sum pretiosissimā salutem vestram. Beatus qui intelligit diuitias charitatis meæ,
quia